Το δηλητηριώδες μανιτάρι

Ιστορίες από τον Έρνστ Χίμερ

Εικόνες από τον Φιπς

Έρνστ Χίμερ

Το Δηλητηριώδες Μανιτάρι
(Der Giftpilz)

Νυρεμβέργη
Εκδόσεις – Ο επιθετικός (Stürmer), 1938

Το Δηλητηριώδες Μανιτάρι

«Όπως ακριβώς είναι συχνά δύσκολο να διακριθούν τα δηλητηριώδη μανιτάρια από τα καλά μανιτάρια, έτσι συχνά είναι πολύ δύσκολο να αναγνωρίσουμε τους Εβραίους σαν απατεώνες και εγκληματίες…»

Μια μητέρα και ο μικρός γιος της μαζεύουν μανιτάρια στα γερμανικά δάση. Το αγόρι βρίσκει κάποια δηλητηριώδη μανιτάρια. Η μητέρα του εξηγεί ότι υπάρχουν βρώσιμα και δηλητηριώδη μανιτάρια και, στο δρόμο τους για το σπίτι, λέει:
«Κοίτα, Φραντς, είναι το ίδιο με τους ανθρώπους στον κόσμο, όπως και με τα μανιτάρια στο δάσος. Υπάρχουν καλά μανιτάρια και καλοί άνθρωποι. Αλλά υπάρχουν και δηλητηριώδη, κακά μανιτάρια και κακοί άνθρωποι. Και πρέπει να προσέχουμε τους κακούς ανθρώπους όπως και τα δηλητηριώδη μανιτάρια. Το καταλαβαίνεις αυτό;»

«Ναι, μητέρα», απαντά ο Φραντς. «Καταλαβαίνω ότι στις σχέσεις σου με τους κακούς ανθρώπους μπορούν να σε μπερδέψουν, όπως το να φας ένα δηλητηριώδες μανιτάρι. Μερικοί μπορεί ακόμη και να πεθάνουν από αυτό!»
«Και ξέρεις επίσης ποιοι είναι αυτοί οι κακοί άνθρωποι, τα ανθρώπινα δηλητηριώδη μανιτάρια;» συνέχισε η μητέρα.
Ο Φραντς λέει περήφανα: «Φυσικά και ξέρω, μητέρα! Αυτοί είναι οι Εβραίοι! Ο δάσκαλός μας, μας μιλάει συχνά για αυτούς!»

Η μητέρα επαινεί τον γιο της για την εξυπνάδα του και του εξηγεί τους διάφορους τύπους δηλητηριωδών Εβραίων: Ο εβραίος πραματευτής, ο εβραίος κερδοσκόπος κτηματομεσίτης, ο κρεοπώλης κοσέρ, ο εβραίος γιατρός, ο βαπτισμένος Εβραίος και ούτω καθεξής.
«Και όσο κι αν πάντα μεταμφιέζονται ή όσο φιλικοί κι αν προσπαθούν να είναι, προσπαθώντας να μας πείσουν χίλιες φορές για τις καλές τους προθέσεις, δεν πρέπει να τους πιστέψεις! Οι Εβραίοι είναι Εβραίοι, και θα παραμείνουν έτσι! Για τον λαό μας είναι δηλητήριο.»
«Όπως το δηλητηριώδες μανιτάρι!» λέει ο Φραντς.
«Ναι, παιδί μου! Ακριβώς όπως ένα μανιτάρι μπορεί να σκοτώσει μια ολόκληρη οικογένεια, έτσι και ένας Εβραίος μπορεί να καταστρέψει ένα ολόκληρο χωριό, μια ολόκληρη πόλη, ακόμη και έναν ολόκληρο λαό.»

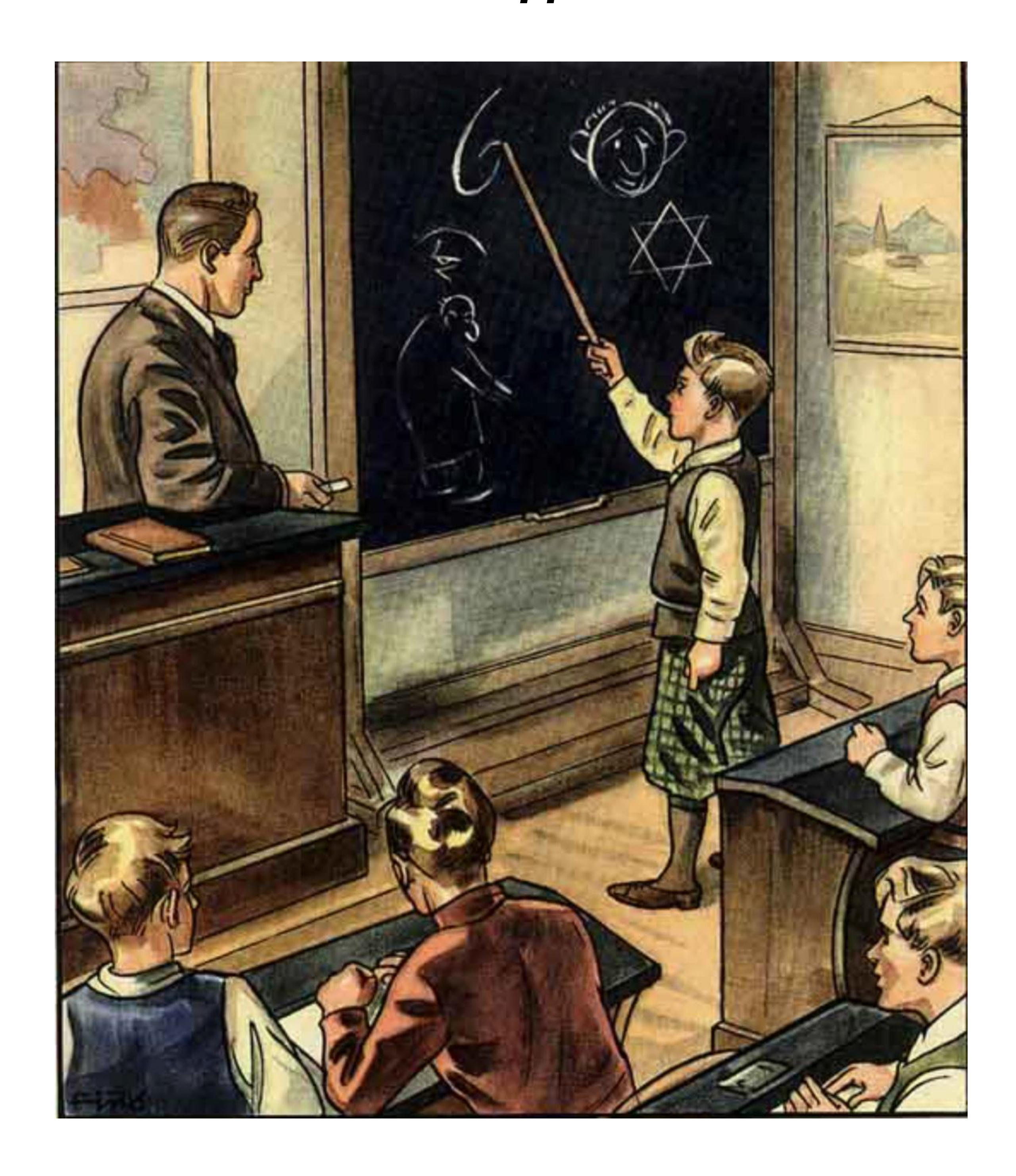
Ο Φραντς κατάλαβε. «Πες μου, μητέρα, ξέρουν όλοι όσοι δεν είναι Εβραίοι ότι ο Εβραίος είναι τόσο επικίνδυνος όσο ένα δηλητηριώδες μανιτάρι;»

Η μητέρα κούνησε το κεφάλι της. «Δυστυχώς όχι, παιδί μου. Υπάρχουν εκατομμύρια οι οποίοι δεν είναι Εβραίοι, που δεν γνωρίζουν ακόμη τους Εβραίους. Γι' αυτό πρέπει να ευαισθητοποιήσουμε τους ανθρώπους και να τους προειδοποιήσουμε για τους Εβραίους. Οι νέοι μας πρέπει επίσης να προειδοποιηθούν. Τα αγόρια και τα κορίτσια μας πρέπει να μάθουν για τους Εβραίους. Πρέπει να μάθουν ότι ο Εβραίος είναι το πιο δηλητηριώδες μανιτάρι που υπάρχει. Ακριβώς όπως τα δηλητηριώδη μανιτάρια αναπτύσσονται παντού, έτσι και οι Εβραίοι μπορούν να βρεθούν σε κάθε χώρα της γης. Όπως ακριβώς τα δηλητηριώδη μανιτάρια οδηγούν συχνά στην πιο φοβερή συμφορά, έτσι και ο Εβραίος είναι η αιτία της εξαθλίωσης και της δυστυχίας, των ασθενειών και του θανάτου.»

Οι Γερμανοί πρέπει να μάθουν να αναγνωρίζουν το εβραϊκό δηλητηριώδες μανιτάρι. Πρέπει να αναγνωρίσουν τι κίνδυνος είναι ο Εβραίος για τον γερμανικό λαό και για ολόκληρο τον κόσμο. Πρέπει να μάθουν ότι το εβραϊκό ζήτημα αφορά όλους μας. Οι ακόλουθες ιστορίες μας λένε την αλήθεια για το εβραϊκό δηλητηριώδες μανιτάρι. Μας δείχνουν τα πολλά σχήματα που παίρνει ο Εβραίος. Μας δείχνουν τη διαφθορά και την ανομία της εβραϊκής φυλής. Μας δείχνουν τι είναι πραγματικά ο Εβραίος:

Ο διάβολος σε ανθρώπινη μορφή!

Πώς να αναγνωρίσετε
έναν Εβραίο

«Η εβραϊκή μύτη έχει καμπύλη άκρη. Μοιάζει με ένα έξι...»

Η έβδομη τάξη των αγοριών ασχολείται με το ερώτημα πώς να αναγνωρίσετε έναν Εβραίο. Ο δάσκαλος Μπίρκμαν έκανε διάφορα σχέδια στον πίνακα για να δείξει την τάξη. Ο νεαρός Καρλ στέκεται μπροστά στον πίνακα και εξηγεί τα σχέδια με έναν δείκτη:
«Πρώτον, μπορείτε να αναγνωρίσετε έναν Εβραίο από τη μύτη του. Η εβραϊκή μύτη έχει σχήμα αγκίστρου. Μοιάζει με σχήμα 6. Γι' αυτό τους αποκαλούμε Σχήμα έξι. Πολλοί που δεν είναι Εβραίοι έχουν επίσης γαμψή μύτη. Αλλά στην περίπτωσή τους οι μύτες είναι στραμμένες προς τα πάνω, όχι προς τα κάτω. Δεν έχει καμία σχέση με την εβραϊκή μύτη.»
Ενθαρρυμένος από τον δάσκαλο, ο Καρλ επισημαίνει ότι τα χείλη είναι ένα άλλο χαρακτηριστικό γνώρισμα, συνήθως είναι φουσκωμένα. Τα φρύδια είναι συνήθως παχύτερα και πιο σαρκώδη από τα δικά μας. «Από τα μάτια μπορεί κανείς να δει ότι ο Εβραίος είναι ένας ψεύτης, ένα ύπουλο άτομο.»
Ο καλύτερος μαθητής της τάξης, ο Φριτς Μύλλερ, έρχεται στον πίνακα για να συνεχίσει. Ο Φριτς δείχνει ότι οι Εβραίοι είναι κυρίως μεσαίου ύψους και έχουν κοντά πόδια. Τα χέρια τους είναι επίσης κοντά. Πολλοί Εβραίοι έχουν στραβά πόδια και είναι πλατυπόδηδες. Έχουν συχνά ένα ελαφρώς κεκλιμένο μέτωπο. Και αυτό το αποκαλούμε γυρτό μέτωπο. Πολλοί εγκληματίες έχουν τέτοιο μέτωπο. Τα μαλλιά τους είναι ως επί το πλείστον σκούρα και κατσαρά σαν των νέγρων. Τα αυτιά τους είναι πολύ μεγάλα και μοιάζουν με τη λαβή ενός φλιτζανιού καφέ.
Δύο άλλα αγόρια προσθέτουν τη συνεισφορά τους. Το ένα ασχολείται με τις αποκλίσεις, όπως οι ξανθοί Εβραίοι, και το άλλο με τις ιδιαιτερότητες των εβραϊκών κινήσεων και του λόγου.
«Ο Εβραίος μιλάει σχεδόν πάντα με τη μύτη του. Συχνά έχει: μια αηδιαστική, γλυκιά μυρωδιά. Μια ευαίσθητη μύτη μπορεί πάντα να μυρίσει έναν Εβραίο.»
Ο δάσκαλος είναι ικανοποιημένος με τις απαντήσεις. Γυρίζει τον πίνακα. Οι ακόλουθοι στίχοι γράφονται στο πίσω μέρος για να τους διαβάσουν τα παιδιά:

Από το πρόσωπο του Εβραίου
Ο κακός ο διάβολος μας μιλά.
Ο διάβολος που σε κάθε χώρα
Είναι γνωστός σαν μια κακιά πανούκλα.

Αν θέλουμε να ελευθερωθούμε από τον Εβραίο,
γεμάτοι χαρά και ικανοποίηση,
Τότε οι νέοι πρέπει να αγωνιστούν μαζί μας
Και να ελευθερωθούμε από τον εβραϊκό διάβολο.

Πώς μας ήρθαν οι Εβραίοι

«Κοιτάξτε αυτούς τους τύπους! Αυτές οι άθλιες γενειάδες!
Αυτά τα βρώμικα αυτιά που προεξέχουν...»

«Κοιτάξτε αυτά τα πλάσματα!» Φωνάζει ο Φριτς. «Αυτές οι απαίσιες εβραϊκές μύτες! Τις άθλιες γενειάδες! Αυτά τα βρώμικα αυτιά που προεξέχουν! Τα στραβά πόδια! Αυτούς τους πλατυπόδηδες! Τα βρώμικα, λιπαρά ρούχα! Κοιτάξτε πώς κινούν τα χέρια τους! Πώς παζαρεύουν! Κι αυτοί υποτίθεται ότι είναι άνθρωποι!;»
«Και τι είδους άνθρωποι;» λέει ο Καρλ.
«Είναι εγκληματίες του χειρότερου είδους.» Περιγράφει το εμπόριο των αγαθών τους και το πώς το κάνουν, όταν έχουν αρκετά χρήματα, ξεφορτώνονται τα βρώμικα ρούχα τους, κόβουν τα γένια τους, ξεψειριάζουν τον εαυτό τους, φορούν φανταχτερά ρούχα και προσποιούνται ότι δεν είναι Εβραίοι.
«Στη Γερμανία μιλούν γερμανικά και συμπεριφέρονται σαν να ήταν Γερμανοί. Στη Γαλλία, μιλούν γαλλικά και προσποιούνται ότι είναι Γάλλοι. Στην Ιταλία θέλουν να είναι Ιταλοί, στην Ολλανδία Ολλανδοί, στην Αμερική Αμερικανοί και ούτω καθεξής. Μ’ αυτό τον τρόπο έχουν εξαπλωθεί σε όλο τον κόσμο.» Ο Φριτς γελάει με αυτό και λέει ότι παρ’ όλα αυτά, ένας Εβραίος μπορεί πάντα να αποκαλυφτεί σαν τέτοιος.
Ο Καρλ κάνει νεύμα: «Φυσικά, μπορεί κανείς να τους διακρίνει εάν χρησιμοποιεί τα μάτια του. Δυστυχώς όμως, εξακολουθούν να υπάρχουν πολλοί που πέφτουν στην εβραϊκή απάτη.»
Ο Φριτς απαντά: «Όχι εγώ! Εγώ τους γνωρίζω τους Εβραίους! Ξέρω και ένα ποίημα γι’ αυτούς»:

Κάποτε ήρθαν από την Ανατολή,
Βρώμικοι, άθλιοι, με τσέπες άδειες.
Αλλά μετά από λίγα χρόνια
Το κατάφεραν μια χαρά!

Σήμερα ντύνονται όμορφα
Και δεν θέλουν πλέον να είναι Εβραίοι.
Κρατήστε λοιπόν τα μάτια σας ανοιχτά και να θυμάστε:
Μια φορά Εβραίος – πάντα Εβραίος!

Τι είναι το Ταλμούδ

«Στο Ταλμούδ είναι γραμμένο: «Μόνο ο Εβραίος είναι άνθρωπος. Όσοι λαοί δεν είναι Εβραίοι δεν ονομάζονται άνθρωποι, αλλά θα αναφέρονται σαν κτήνη.» Και επειδή εμείς οι Εβραίοι θεωρούμε ότι όσοι δεν είναι Εβραίοι είναι κτήνη, του αποκαλούμε μόνο Γκοχίμ.»

Ο Ζόλλυ είναι δεκατριών χρονών. Είναι ο γιος του Εβραίου κτηνοτρόφου Μπλούμενστοκ απ' το Λάνγκενμπαχ. Εκεί δεν υπάρχει εβραϊκό σχολείο. Επομένως, ο Ζόλλυ πρέπει να πάει σε γερμανικό σχολείο. Οι συμμαθητές του δεν τον συμπαθούν. Ο Ζόλλυ είναι θρασύς και αναιδής. Πάντα τσακώνονται. Και υπεύθυνος γι' αυτό είναι πάντα ο Ζόλλυ.
Σήμερα ο Ζόλλυ δεν χρειάζεται να πάει στο σχολείο, πρέπει να επισκεφθεί έναν ραβίνο. Αυτός είναι ένας Εβραίος ιεροκήρυκας. Και αυτός ο ιεροκήρυκας θέλει να ελέγξει αν ο Ζόλλυ έχει μελετήσει επιμελώς τις διδασκαλίες της εβραϊκής θρησκείας. Ο ραβίνος θέλει να τον συναντήσει στη συναγωγή. Συναγωγή είναι η Εκκλησία των Εβραίων. Ο Ζόλλυ μπαίνει στη συναγωγή και υποκλίνεται στον ηλικιωμένο που έχει ένα πρόσωπο σαν πραγματικός διάβολος με μακριά γενειάδα. Εκείνος τον οδηγεί σε έναν αναγνωστήριο στο οποίο υπάρχει ένα μεγάλο παχύ βιβλίο. Αυτό το βιβλίο είναι το Ταλμούδ, το μυστικό βιβλίο νόμων των Εβραίων.

Ο ραβίνος ξεκινά την εξέταση:
«Ζόλλυ, έχεις έναν δάσκαλο που δεν είναι Εβραίος και κάθε μέρα ακούς τι λένε αυτοί που δεν είναι Εβραίοι, τι πιστεύουν και τους νόμους με τους οποίους ζουν.»

Ο Ζόλλυ διακόπτει τον ραβίνο: «Ναι ραβίνε, τα ακούω κάθε μέρα, αλλά δεν είναι δουλειά μου, δεν με ενδιαφέρουν. Εγώ είμαι Εβραίος. Οι νόμοι που πρέπει να ακολουθήσω βρίσκονται στο Ταλμούδ και είναι εντελώς διαφορετικοί από τους νόμους αυτών που δεν είναι Εβραίοι.»
Ο ραβίνος κάνει νεύμα: «Σωστά. Και τώρα θέλω ν' ακούσω από σένα, τι ξέρεις γι' αυτούς. Δώσ' μου μερικές παροιμίες ή γνωμικά που έχεις ακούσει στο σχολείο των μη Εβραίων.»
Ο Ζόλλυ σκέφτεται, και ύστερα λέει: «Ένα ρητό από αυτά λέει: «Η δουλειά δεν είναι ντροπή!» Τι εννοούν μ' αυτό; Εννοούν κάτι σαν, ότι δεν είναι ντροπή αν πρέπει να δουλέψεις; Το πιστεύουμε εμείς οι Εβραίοι; Όχι! Εμείς οι Εβραίοι δεν το πιστεύουμε αυτό.

Στο Ταλμούδ λέει: «Η δουλειά είναι δηλητήριο, δεν πρέπει να γίνεται».

Γι' αυτό εμείς οι Εβραίοι δεν δουλεύουμε, αλλά ασχολούμαστε κυρίως με το εμπόριο και το παζάρι. Όσοι δεν είναι Εβραίοι έχουν φτιαχτεί για τη δουλειά, ακόμη και ο Ταλμούδ το λέει. Ο ραβίνος διδάσκει: «Δεν υπάρχει κατώτερη απασχόληση, από το να καλλιεργείς τη γη, σε σύγκριση μ' αυτό το εμπόριο είναι πολύ πιο υποφερτό.»

Ο ραβίνος γελάει: «Έχεις μάθει καλά. Τώρα θα σου δείξω ένα άλλο κεφάλαιο που πρέπει οπωσδήποτε να μάθεις.» Ανοίγει το Ταλμούδ και δείχνει στον Ζόλλυ το απόσπασμα που πρέπει να μάθει:

Όσοι δεν είναι Εβραίοι έχουν δημιουργηθεί για να υπηρετούν τους Εβραίους, πρέπει να καλλιεργούν, να σκάβουν, να σπέρνουν, να συγκομίζουν, να κοσκινίζουν και να αλέθουν. Οι Εβραίοι δημιουργήθηκαν για να βρίσκουν τα πάντα έτοιμα.

Ο ραβίνος συνεχίζει την εξέταση: «Πεσ' μου ακόμη μερικές εκφράσεις αυτών που δεν είναι Εβραίοι.»

Ο Ζόλλυ λέει: «Όσοι δεν είναι Εβραίοι λένε: Να είστε πάντα έντιμοι και ειλικρινείς, η εντιμότητα είναι η καλύτερη τακτική!»

Τι νομίζεις ότι εννοούν μ' αυτό όσοι δεν είναι Εβραίοι; Με αυτό εννοούν, ότι πάντα πρέπει να είμαστε ειλικρινείς, να μην λέμε ψέματα και να μην εξαπατούμε! Αυτό εννοούν οι μη Εβραίοι.

Επιπροσθέτως εκεί είναι γραμμένο: Απαγορεύεται στους Εβραίους να εξαπατούν τα αδέρφια τους, αλλά επιτρέπεται για όσους δεν είναι Εβραίοι.
Όταν δανείζουμε χρήματα σε μη Εβραίους, πρέπει να απαιτούμε από αυτούς προσχηματικού χαρακτήρα εισφορά (τόκους).

Όσον αφορά τη ληστεία διδάσκεται: Οι μη Εβραίοι δεν επιτρέπεται να κλέβουν ο ένας τον άλλον, ούτε να ληστεύουν τους Εβραίους. Αλλά οι Εβραίοι έχουν το δικαίωμα να αποσπούν από τους μη Εβραίους ανά πάσα στιγμή.

Εάν ένας μη Εβραίος διαπιστώσει, ότι ένας Εβραίος τον έχει κλέψει και μετά το ζητήσει πίσω, ο Εβραίος πρέπει απλώς να αρνηθεί τα πάντα.

Το εβραϊκό δικαστήριο θα τον αθωώσει. Επιτρέπεται επίσης στους Εβραίους να αγοράζουν κλεμμένα αγαθά από έναν κλέφτη, όταν προέρχονται από μη Εβραίους.

Δηλαδή, να είμαστε φράχτες χωρίς να αμαρτάνουμε ενώπιον του Θεού μας. Το λαθρεμπόριο και η φοροδιαφυγή επιτρέπονται επίσης για εμάς Εβραίους. Το Ταλμούδ επιτρέπει να εξαπατούμε τις μη Εβραϊκές Αρχές των τελωνείων και των φόρων. Σύμφωνα με το Ταλμούδ, εμείς οι Εβραίοι επιτρέπεται να κλέβουμε, όσο παίρνουμε από μη Εβραίους. Ορίζεται στις 10 εντολές του Μωυσή:

«Ου κλέψεις!» αυτό όμως αναφέρεται μόνο στην κλοπή των Εβραίων μεταξύ τους.

«Τι σημαίνει αυτό;» ρωτάει ο ραβίνος.
Εξαπατήστε και κλέψτε μόνο τους μη Εβραίους, ποτέ τους Εβραίους. Ευχαριστημένος ο ραβίνος τον επαινεί: «Εξαιρετικά, τώρα θέλω να ακούσω περισσότερα από σένα, για τους νόμους του Ταλμούδ.»

Ο Ζόλλυ, πολύ χαρούμενος με τον έπαινο του ραβίνου, αναφέρει το Ταλμούδ:
«Ο Εβραίος επιτρέπεται να ψευδορκεί σε μη Εβραϊκό δικαστήριο. Ένας τέτοιος όρκος πρέπει πάντα να θεωρείται αναγκαστικός. Ακόμα κι αν ένας Εβραίος ορκίζεται στο όνομα

του Θεού, μπορεί να πει ψέματα, εφ' όσον ο ίδιος απορρίπτει τον όρκο στην καρδιά του.», επιπλέον λέει στο Ταλμούδ:

«Τρομοκρατήστε όλα τα έθνη, Ιουδαίοι! Σηκώστε τα χέρια σας ενάντια στους μη Εβραίους! Υποκινήστε τον θυμό τους και αφήστε τον να ρέει εναντίον των ίδιων! Συντρίψτε τους πρίγκιπες, που είναι εχθροί των Εβραίων.»

«Αρκετά»: τον διακόπτει ο ραβίνος. Πηγαίνει στον Ζόλλυ και κουνάει το χέρι του. «Είσαι καλός μαθητής και καλός Εβραίος. Πάντα να σκέφτεσαι τι απαιτεί το Ταλμούδ από σένα.»

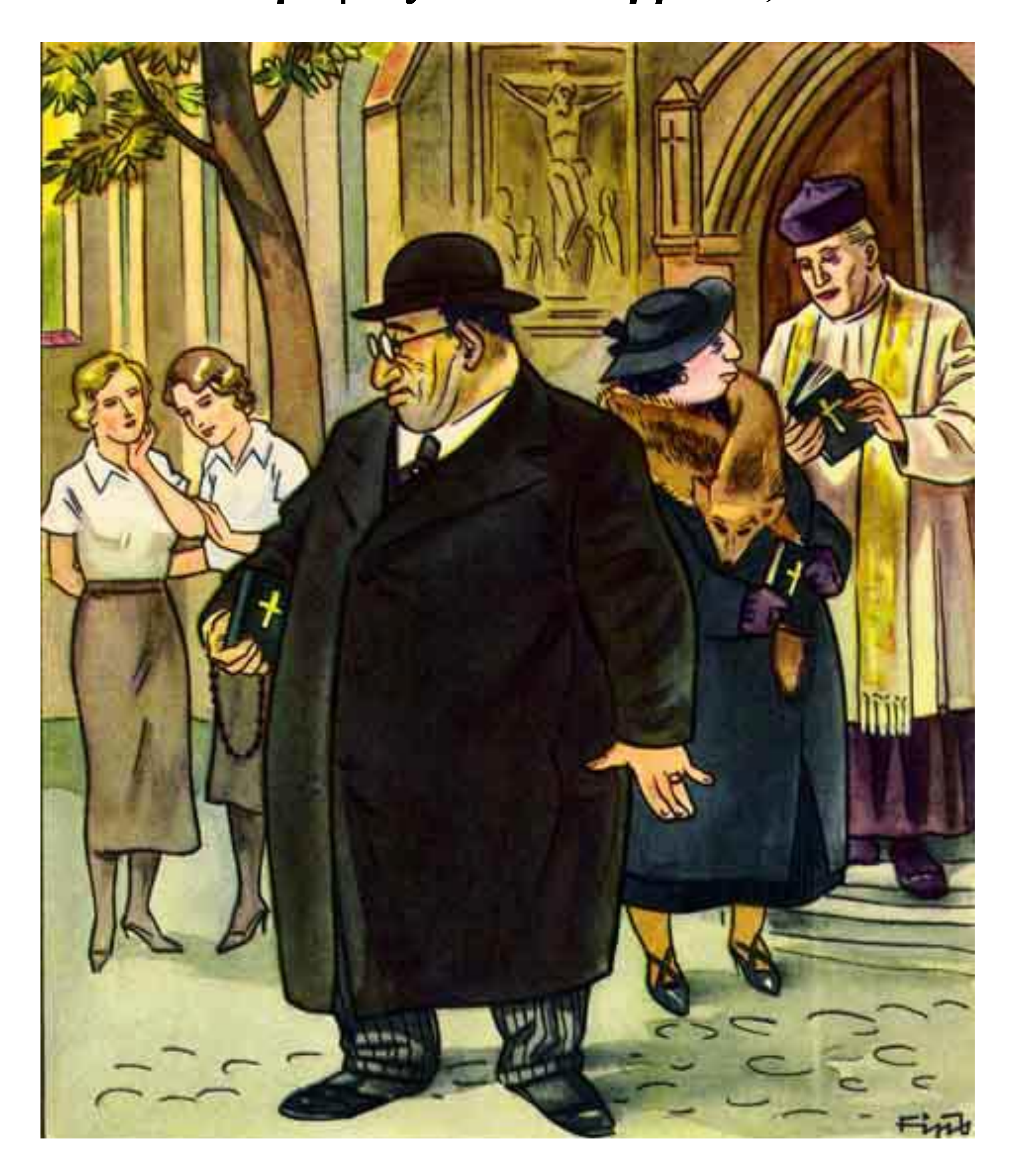
«Οι διδασκαλίες και οι νόμοι του Ταλμούδ είναι πολύ σημαντικοί, και τόσο σημαντικοί είναι και η τήρησή τους. Πιο σημαντικοί από την Παλαιά Διαθήκη, επειδή είναι τα λόγια του Εβραϊκού Θεού.»

«Εκείνος που παραβιάζει το νόμο αξίζει το θάνατο. Να το θυμάσαι σε όλη σου τη ζωή! Αν ακολουθείς πάντα τους νόμους, μια μέρα θα ενταχθείς στους βιβλικούς μας πατέρες στον ουρανό, Αμήν!»

Δολοφονία, κλοπή και ψέματα
ληστεία, ψευδορκία και εξαπάτηση.
Όλα αυτά επιτρέπονται για τους Εβραίους
και αυτό ακόμα και ένα εβραϊκό παιδί το πιστεύει.

Στο Ταλμούδ είναι γραμμένο
τι μισούν οι Εβραίοι και τι αγαπούν
τι σκέφτονται και πώς ζουν
Όλα αυτά καθορίζονται από το Ταλμούδ.

Γιατί βαφτίζονται οι Εβραίοι;

«Το βάπτισμα δεν τον έκανε μη Εβραίο...»

Η Άννα λέει: «Ξέρεις, ο δάσκαλός μας, μας λέει, ότι ακριβώς όσο λιγότερο μπορεί ένας Νέγρος να γίνει Γερμανός μέσω του βαπτίσματος, ένας Εβραίος μπορεί να γίνει μη Εβραίος μέσω του βαπτίσματος.»

Η Γκρέτε χτύπησε το πόδι της θυμωμένα στο έδαφος:
«Δεν καταλαβαίνω αυτούς τους ιερείς που συνεχίζουν να βαφτίζουν τους Εβραίους ακόμη και σήμερα. Με αυτόν τον τρόπο, επιτρέπουν σε όλες αυτές τις εγκληματικές ορδές να μπαίνουν στις εκκλησίες μας.»

Η Άννα καταλήγει: «Πιστεύω ότι μια μέρα οι Χριστιανοί θα καταραστούν τους κληρικούς που επιτρέπουν στους Εβραίους να μπαίνουν σε χριστιανικές εκκλησίες. Οι Εβραίοι θέλουν να καταστρέψουν τις εκκλησίες, και θα τις καταστρέψουν εάν τους επιτρέπεται να συνεχίζουν να τις βεβηλώνουν. Υπάρχει ένα ρητό:

Όταν ένας Εβραίος βαφτίζεται από έναν ιερέα
Προσέξτε, τότε να είστε σε επιφυλακή, γιατί ο Εβραίος
Παραμένει Εβραίος στη ψυχή και στο αίμα.
Το νερό του βαπτίσματος δεν βοηθά στο ελάχιστο.
Αυτό δεν κάνει ούτε τους Εβραίους καλύτερους!
Είναι ένας διάβολος στη διάρκεια της ζωής
και αυτό είναι για πάντα.

Πώς εκδιώχθηκε ο Γερμανός αγρότης από το σπίτι και το αγρόκτημα

«Μπαμπά, κάποια μέρα όταν θα έχω το δικό μου αγρόκτημα, κανένας Εβραίος δεν θα μπει στο σπίτι μου...»

Ο μικρός Παύλος είναι τρομερά συγκλονισμένος. Τα μάτια του λαμπυρίζουν από θυμό. «Τι διαβολικός που είναι ο Εβραίος!» Ύστερα μένει για λίγο σιωπηλός. Γεμάτος αηδία κοιτάζει τον Εβραίο. Θα ’θελε να σπάσει την κανάτα του νερού στο κεφάλι αυτού του πλάσματος. Αλλά τι θα μπορούσε να κάνει; Αυτό δεν θα βοηθούσε ούτε τον γείτονά του.

«Μπαμπά, μόλις μεγαλώσω και έχω το δικό μου κτήμα, θα σκέφτομαι πάντα τους γείτονές μας.
Και κανένας Εβραίος δεν θα μπει ποτέ στο σπίτι μου. Θα γράψω στην πόρτα: “Οι Εβραίοι απαγορεύονται.” Και αν μπει κανένας Εβραίος, θα τον πετάω έξω αμέσως!»

Ο πατέρας έγνεψε το κεφάλι του: «Σωστά, Παύλο! Δεν θα ’πρεπε οι άνθρωποι να έχουν καμία σχέση με Εβραίους. Ο Εβραίος πάντα θα μας εξαπατήσει. Μας παίρνουν ό, τι έχουμε. Όλοι πρέπει να το θυμούνται αυτό.»

«Ναι», είπε ο μικρός Παύλος. «Και θα θυμάμαι πάντα αυτό που μας δίδαξε κάποτε ο δάσκαλος:»

Ο αγρότης προσεύχεται στον Θεό των Γερμανών:
Ω, προφύλαξέ μας απ’ το χαλάζι,
προστατέψτε μας από κεραυνούς και πλημμύρες,
για να είναι και πάλι καλή η συγκομιδή μας.

Αλλά χειρότερος απ’ αυτές τις πληγές,
να μην το ξεχνάτε ποτέ, είναι ο Εβραίος!
Σας προειδοποιούμε:
να προσέχετε τον Εβραίο!

Πώς εξαπατούν
οι Εβραίοι έμποροι

«Καλή μου αγρότισσα, έχω κάτι ξεχωριστό για εσάς σήμερα. Κοιτάξτε αυτό το ύφασμα! Με αυτό μπορείτε να φτιάξετε ένα φόρεμα, καλή μου αγρότισσα, ένα φόρεμα, που θα σας κάνει να μοιάζετε με βαρόνη, σαν μια πριγκίπισσα, σαν μια βασίλισσα...»

Γίνεται ένα πανηγύρι στο χωριό το βράδυ, όταν εμφανίζεται ο Εβραίος, κολακεύοντας την αγρότισσα. Και απλώνει τα εμπορεύματά του. «Ό, τι θέλει η καρδιά σας, ο Λέβι το πουλάει.» Αλλά αυτή απέρριψε τις προσφορές του.

Ο Εβραίος επιμένει, και της δείχνει ένα ύφασμα από το πιο αγνό μαλλί. «Αυτό θα φτιάξει ένα φόρεμα για εσάς, κυρία μου, έτσι ώστε να μοιάζετε με μια βαρόνη μια πριγκίπισσα, μια βασίλισσα. Και φτηνό, μόνο αυτό σας λέω!»

Αλλά η αγρότισσα γνωρίζει πολύ καλά τους Εβραίους. «Δεν αγοράζω τίποτα από εσάς!» λέει, γυρίζει και φεύγει.

Ο Εβραίος τα μαζεύει και φεύγει βλαστημώντας. Παρηγορεί τον εαυτό του με το γεγονός ότι υπάρχουν πολλοί άλλοι αγρότες που μπορούν να εξαπατηθούν πιο εύκολα από αυτήν.

Η συμφορά όμως έρχεται σε εκείνους, που θα αφήσουν τον εαυτό τους να παρασυρθεί από τη φλυαρία του. Γιατί δεν υπάρχει σωτηρία, για όλους εκείνους, που κάποτε άφησαν τους Εβραίους να μπουν.

Ο Εβραίος πραματευτής
είναι απατεώνας και αποπλανητής.
Απλά λέει ψέματα, όπως γνωρίζετε
και εσύ στο τέλος πληρώνεις το τίμημα.

Πάρα πολλοί υπέφεραν τα πάνδεινα,
νομίζοντας ότι ήταν ασφαλείς από τέτοιες περιπτώσεις.
Γι’ αυτό μην αφήνετε τον Εβραίο να μπει
και αγοράστε μόνο από Γερμανούς!

Η εμπειρία του Χανς και της Έλζε από έναν ξένο άνδρα

«Ορίστε, παιδιά, έχω μερικές καραμέλες για εσάς! Αλλά γι' αυτές θα πρέπει και οι δύο να έρθετε μαζί μου...»

Η Έλζε έρχεται με ένα σωρό καραμέλες. Ο Χανς την ρωτάει, από πού τις πήρε. «Τις πήρα από έναν ξένο άνδρα. Αλλά μην το πεις στη μητέρα! Ο άντρας μου απαγόρευσε αυστηρά να το κάνω αυτό.»
Ο Χανς είναι περίεργος. Θα το κάνει, αρκεί να πάνε μαζί. Ο άνδρας θέλει να πάνε μαζί του και οι δύο.
Ο Χανς διστάζει – σκέφτεται: «Τι να θέλει ο άνδρας από εμάς; Γιατί να πάμε μαζί του;» Ξαφνικά τον έπιασε ένας μεγάλος φόβος.
«Είσαι Εβραίος» φώναξε και αρπάζει την αδελφή του, τρέχουν, τόσο γρήγορα που δεν τους βαστούσαν τα πόδια τους. Στη γωνία του δρόμου συναντά έναν αστυνομικό. Ο Χανς του λέει γρήγορα την ιστορία του.
Ο αστυνομικός πηδά στη μοτοσικλέτα του και φτάνει γρήγορα τον ξένο άνδρα. Του περνά τις χειροπέδες και τον πήγε στη φυλακή.
Υπήρχε μεγάλα χαρά ύστερα στο σπίτι. Η αστυνομία επαίνεσε τον Χανς γιατί είναι ένα γενναίο παλληκάρι.
Η μητέρα του τού δίνει ένα μεγάλο κομμάτι σοκολάτας ενώ του διδάσκει το ακόλουθο ρητό:

Ένας διάβολος περπατάει στη χώρα μας
Είναι ο Εβραίος, ο γνωστός σε όλους μας.
Δολοφόνος όλων των λαών και μολυντής των φυλών
Ο τρόμος των παιδιών σε κάθε χώρα.

Θέλει να καταστρέψει τη νεολαία μας
Θέλει να πεθάνει ο λαός μας.
Αν δεν έχεις καμία σχέση με τον βρώμικο Εβραίο
Τότε θα είσαι μια χαρά όλη σου τη ζωή.

Η επίσκεψη της Ίνγκε σε έναν Εβραίο γιατρό

Δύο εγκληματικά μάτια έλαμψαν πίσω από τα γυαλιά και απ' τα χοντρά τα χείλη πετάχτηκε ένα χαμόγελο.

Η Ίνγκε είναι άρρωστη. Για αρκετές ημέρες είχε ελαφρύ πυρετό και πονοκέφαλο. Αλλά η Ίνγκε δεν ήθελε να πάει στο γιατρό. «Γιατί να πάω στο γιατρό για ένα τόσο μικρό πράγμα;», έλεγε συνέχεια, όταν της το πρότεινε η μητέρα της.
Τελικά η μητέρα της επέμεινε. «Εμπρός! Πήγαινε στον γιατρό Μπέρνσταϊν και άσ' τον να σε εξετάσει!», την διέταξε η μητέρα.
«Γιατί στο γιατρό Μπέρνσταϊν; Αυτός είναι Εβραίος! Και καμιά αληθινή γερμανίδα κοπέλα δεν πηγαίνει σε ένα Εβραίο.», αποκρίθηκε η Ίνγκε.
Η μητέρα της γέλασε. «Μη λες ανοησίες! Οι Εβραίοι γιατροί είναι εντάξει. Πάντα λένε τέτοιες ανοησίες στις συναντήσεις του Συλλόγου των γερμανίδων κοριτσιών. Τι ξέρουν αυτά τα κορίτσια γι' αυτό;»
Η Ίνγκε διαμαρτυρήθηκε. «Μητέρα, μπορείς να λες ό, τι θέλεις, αλλά δεν πρέπει να συκοφαντείς το Σύλλογο των γερμανίδων κοριτσιών! Πρέπει να ξέρεις ότι εμείς τα κορίτσια του Συλλόγου των γερμανίδων κοριτσιών κατανοούμε καλύτερα το εβραϊκό ζήτημα από πολλούς από τους γονείς μας. Η Αρχηγός μας, κάνει μαζί μας, σχεδόν κάθε εβδομάδα, μια σύντομη συζήτηση για τους Εβραίους. Μας επαναλαμβάνει:
"Δεν επιτρέπεται σε έναν Γερμανό να πηγαίνει σε έναν Εβραίο γιατρό. Και ιδιαίτερα όχι σε μια γερμανίδα κοπέλα! Επειδή οι Εβραίοι θέλουν να μας καταστρέψουν εμάς τους Γερμανούς. Πολλές γερμανίδες κοπέλες πήγαν σε Εβραίους γιατρούς για θεραπεία και βρήκαν αντ' αυτού αρρώστιες και ντροπή!" Αυτό μας είπε η Αρχηγός των κοριτσιών, μητέρα. Και έχει δίκιο!»
Η μητέρα της έχασε την υπομονή της. «Πάντα νομίζεις ότι ξέρεις περισσότερα από τους μεγάλους. Αυτό που λες δεν είναι αλήθεια. Κοίτα, Ίνγκε, γνωρίζω καλά τον γιατρό Μπέρνσταϊν. Είναι καλός γιατρός.»
«Μα είναι Εβραίος! Και οι Εβραίοι είναι οι θανάσιμοι εχθροί μας», απάντησε η Ίνγκε.
Τώρα η μητέρα της θύμωσε πολύ. «Αρκετά, παλιόπαιδο! Πήγαινε αμέσως στον γιατρό Μπέρνσταϊν! Αν δεν το κάνεις, θα

σου μάθω πώς να με υπακούς!» φώναξε η μητέρα και σήκωσε το χέρι της. Η Ίνγκε δεν ήθελε να είναι ανυπάκουη και έτσι πήγε. Πήγε στον Εβραίο γιατρό, τον γιατρό Μπέρνσταϊν!
Η Ίνγκε έκατσε στην αίθουσα αναμονής του Εβραίου γιατρού. Έπρεπε να περιμένει πολύ ώρα. Ξεφύλλισε τα περιοδικά που βρίσκονταν στο τραπέζι. Αλλά είναι πολύ νευρική για να μπορέσει να διαβάσει περισσότερες από μερικές προτάσεις. Ξανά και ξανά σκέφτεται τη συζήτηση που είχε με τη μητέρα της. Και ξανά και ξανά θυμάται την προειδοποίηση της Αρχηγού του Συλλόγου των γερμανίδων κοριτσιών:
Ένας Γερμανός δεν επιτρέπεται να πάει σε έναν Εβραίο γιατρό! Και ιδιαίτερα όχι μια γερμανίδα κοπέλα! Πολλές γερμανίδες κοπέλες πήγαν σε Εβραίους γιατρούς για θεραπεία και βρήκαν αντ' αυτού αρρώστιες και ντροπή!
Καθώς η Ίνγκε μπήκε στην αίθουσα αναμονής, είχε μια παράξενη εμπειρία. Από την εξεταστική αίθουσα του γιατρού, ακούστηκαν κραυγές.
Άκουσε τη φωνή ενός κοριτσιού: «Γιατρέ! Γιατρέ! Αφήστε με ήσυχη!» Τότε άκουσε ένα απεχθές γέλιο ενός άνδρα. Ύστερα επικράτησε ξαφνικά μια σιγή.
Η Ίνγκε άκουγε με κομμένη την ανάσα. «Τι σημαίνουν όλα αυτά;!» αναρωτήθηκε και η καρδιά της χτυπούσε πιο γρήγορα. Για άλλη μια φορά θυμήθηκε τις προειδοποιήσεις της Αρχηγού του Συλλόγου των γερμανίδων κοριτσιών. Η Ίνγκε περίμενε μια ώρα τώρα. Πήρε πάλι ένα από τα περιοδικά και προσπαθούσε να διαβάσει. Τότε άνοιξε η πόρτα. Η Ίνγκε σήκωσε το βλέμμα της. Εμφανίστηκε ο Εβραίος. Μια κραυγή βγήκε από το στόμα της Ίνγκε. Τρομοκρατημένη αφήνει την εφημερίδα να πέσει. Σηκώνεται πανικοβλημένη. Τα μάτια της κοιτάζουν το πρόσωπο του Εβραίου γιατρού. Και αυτό το πρόσωπο είναι το πρόσωπο του διαβόλου.
Στη μέση αυτού του διαβολικού προσώπου βρισκόταν μια τεράστια κυρτή μύτη. Δύο εγκληματικά μάτια κοίταζαν πίσω από τα γυαλιά. Και ένα χαμόγελο πετάχθηκε απ' τα προεξέχοντα χείλη. Ένα χαμόγελο, που ήθελε να πει: «Τώρα σε

έχω επιτέλους, μικρή Γερμανιδούλα!»
Ο Εβραίος την πλησίασε. Τα χοντρά του δάχτυλα την έπιασαν. Αλλά τώρα η Ίνγκε είχε συνέλθει από το πρώτο σοκ. Προτού μπορέσει να την αρπάξει ο Εβραίος, χτυπάει το πρόσωπο του Εβραίου γιατρού. Μετά με ένα άλμα πάει στην πόρτα. Λαχανιασμένη η Ίνγκε τρέχει στα σκαλοπάτια. Λαχανιασμένη πετάχτηκε έξω από το σπίτι του Εβραίου.
Με δάκρυα επιστρέφει στο σπίτι. Η μητέρα της συγκλονίστηκε όταν είδε το παιδί της. «Για τ' όνομα του Θεού, Ίνγκε! Τι συμβαίνει;» Πέρασε πολύς καιρός μέχρι να μπορέσει το παιδί να πει οτιδήποτε. Τελικά, η Ίνγκε μίλησε για την εμπειρία της με τον Εβραίο γιατρό.
Η μητέρα της άκουγε με τρόμο. Και όταν η Ίνγκε ολοκλήρωσε την αφήγηση της ιστορίας της, η μητέρα κατέβασε το κεφάλι της από ντροπή.
«Ίνγκε, δεν θα 'πρεπε ποτέ να σε στείλω σε Εβραίο γιατρό. Όταν έφυγες το κατάλαβα αυτό. Ήθελα να σε φωνάξω πίσω. Υποψιάστηκα ξαφνικά ότι είχες δίκιο. Νόμιζα ότι κάτι θα σου συνέβαινε. Αλλά όλα πήγαν καλά, δόξα τω Θεώ!» Η μητέρα της αναστέναξε και προσπαθούσε να κρύψει τα δάκρυά της. Σιγά-σιγά η Ίνγκε ηρεμεί. Γελάει ξανά. «Μητέρα, έχεις κάνει πάρα πολλά για μένα. Σ' ευχαριστώ, αλλά πρέπει να μου υποσχεθείς κάτι: σχετικά με το Σύλλογο των γερμανίδων κοριτσιών...»
Η μητέρα της δεν την αφήνει να τελειώσει. «Ξέρω τι θέλεις να πεις Ίνγκε. Στο υπόσχομαι. Κατάλαβα ότι μπορούμε να μάθουμε πολλά από εσάς παιδιά.» Η Ίνγκε έγνεψε με τα κεφάλι της. «Έχεις δίκιο μητέρα. Εμείς στο Σύλλογο των γερμανίδων κοριτσιών, ξέρουμε τι θέλουμε, ακόμα κι αν δεν μας καταλαβαίνουν πάντα. Μητέρα, μου έμαθες πολλά πράγματα. Σήμερα θέλω εγώ να σου δώσω ένα για να μάθεις.» Και αργά και με νόημα είπε η Ίνγκε:

Ο Διάβολος, ήταν με το σατανικό του χέρι
που έστειλε τους Εβραίους στη γερμανική γη
Σαν διάβολος που λιγουρεύεται
τις γερμανίδες γυναίκες, τη γερμανική τιμή.

Ο γερμανικός λαός, δεν θέλει να καταλάβει
εκτός και αν αποκτήσει τη γνώση
ότι για να θεραπευτούν οι Γερμανοί, για να είναι υγιείς,
μόνο μια γερμανική θεραπεία μπορεί να βρεθεί.

Πώς συμπεριφέρεται
ο Εβραίος στους υπαλλήλους του

«Ένας άνδρας με περίμενε στο σιδηροδρομικό σταθμό. Μου έβγαλε το καπέλο του και ήταν πολύ ευγενικός. Αλλά παρατήρησα αμέσως ότι ήταν Εβραίος...»

Αυτή η ιστορία λέει για ένα 23χρονο κορίτσι που ονομάζεται Ρόζα. Η οποία πήγε για οικιακή βοηθός μέσω ενός εβραϊκού πρακτορείου στη Βιέννη.
Για τέσσερις εβδομάδες οι γονείς της δεν έχουν ακούσει τίποτα γι' αυτήν... Ήταν πολύ ανήσυχοι. Τελικά πήραν ένα γράμμα από τη Ρόζα στο οποίο έγραφε, πώς τα κατάφερε, τι εμπειρίες απέκτησε και πώς τώρα κατάφερε τελικά να βρει δουλειά σε ένα εβραϊκό σπίτι στην Αγγλία, μέσω ενός εβραϊκού πρακτορείου.
«Δεν τους αρέσουν οι μη Εβραίοι. Δεν είχα μεγάλο μισθό και έπρεπε να δουλεύω από νωρίς το πρωί μέχρι αργά το βράδυ. Δεν είχα σχεδόν τίποτα να φάω. Οι Εβραίοι με αντιμετώπιζαν σαν να ήμουν σκύλος. Με πρόσβαλαν συνεχώς.»
Η επιστολή συνεχίζει και λέει πώς διασώθηκε η Ρόζα από τη σύζυγο ενός καλού γερμανού επιχειρηματία, ο οποίος ήταν σε επίσκεψη στο Λονδίνο. «Με ελευθέρωσαν από τη σκλαβιά. Μου αγόρασαν ακόμη και εισιτήριο επιστροφής.»

Η Ρόζα καταλήγει: «Ο Εβραίος είναι διάβολος, θα τον μισώ για όσο ζω. Θα θυμάμαι πάντα το ρητό που άκουσα πρόσφατα:»

Γερμανίδα γυναίκα, μικρή ή μεγάλη
για τους Εβραίους απλώς Γκόι θα 'σαι.
Σε μισεί και όχι μόνο αυτό
σε αντιμετωπίζει χειρότερα κι από βόδι.

Αν ένα κορίτσι θέλει να κρατήσει τον εαυτό της αγνό
δεν ακολουθεί το εβραϊκό μυαλό.
Αν θέλει να κρατήσει την συνείδησή της καθαρή
με τους Εβραίους να μην ασχοληθεί.

Πώς δύο γυναίκες εξαπατήθηκαν από έναν Εβραίο δικηγόρο.

«Λοιπόν, κύριε συνάδελφε Μόργκενταου, κάναμε και πάλι μια καλή δουλειά σήμερα.»

«Υπέροχα, κ. Σίλμπερσταϊν! Πήραμε τώρα τα ωραία τους λεφτά από τις δύο Γκόι γυναίκες και μπορούμε να τα βάλουμε στις τσέπες μας.»

Αυτή η ιστορία έχει να κάνει με το πώς ένας Εβραίος δικηγόρος, δίνοντας τις ίδιες υποσχέσεις σε δύο γερμανίδες γυναίκες, σαν καταγγέλλων και εναγόμενος, εισπράττει αμοιβές και από τις δύο. Η ετυμηγορία: Και οι δύο ήταν ένοχες, και οι δύο έπρεπε να πληρώσουν. Μετά τη δικαστική διαδικασία, οι δύο δικηγόροι που έχουν διευθετήσει την υπόθεση, συγχαίρουν ο ένας τον άλλον για την καλή δουλειά και τα εύκολα κέρδη:

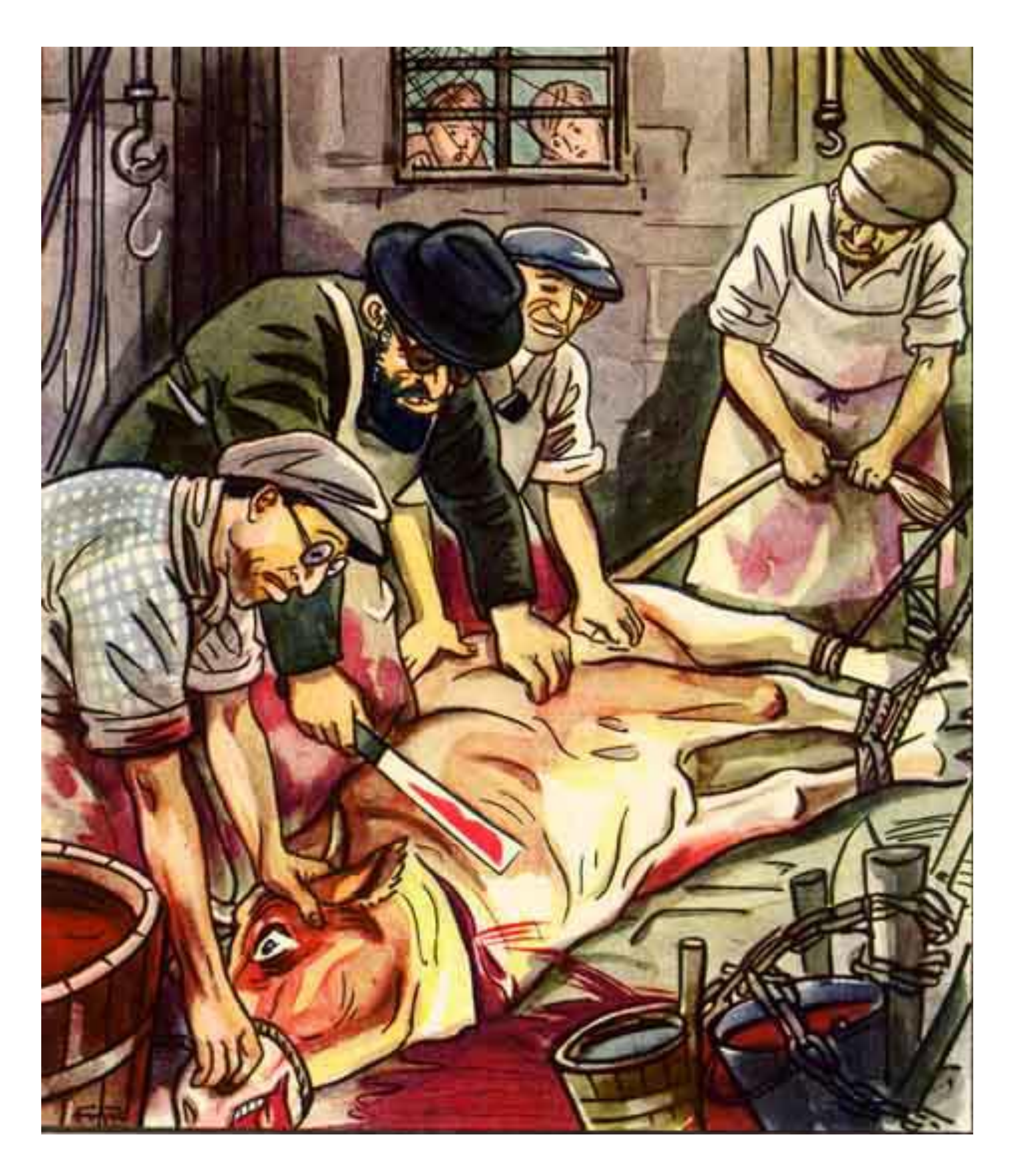
«Τώρα που έχουμε τσεπώσει τα λεφτά των δύο Γκόι, μπορούμε να τα βάλουμε στο πουγκί μας!»

Οι δύο γερμανίδες συνειδητοποίησαν αργότερα ότι είχαν εξαπατηθεί. Συμφιλιώθηκαν μεταξύ τους και έμαθαν από αυτό: να μην τσακώνονται και: να μην πάνε ποτέ ξανά σε Εβραίο δικηγόρο!

Ο Εβραίος δικηγόρος δεν ξέρει από δικαιοσύνη
μόνο λόγω των χρημάτων πηγαίνει στο δικαστήριο.

Είτε είναι γενναίοι και καλοί άνθρωποι
που εξαντλούνται και ματώνουν,
αυτό αφήνει τον Εβραίο εντελώς αδιάφορο.
Ποτέ μην πας σε Εβραίο δικηγόρο!

Πώς βασανίζουν οι Εβραίοι τα ζώα

**Το ζώο για άλλη μια φορά πέφτει στο έδαφος. Αργοπεθαίνει.
Οι Εβραίοι όμως στέκονται γύρω και γελούν.**

Σε αυτήν την ιστορία, δύο αγόρια, ο Κούρτ και ο Όττο, πηγαίνουν σε έναν Εβραίο χασάπη και κρύβονται καθώς βλέπουν τους Εβραίους να σκοτώνουν μια αγελάδα.
Η διαδικασία του πώς οι Εβραίοι δένουν την αγελάδα και την σφάζουν είναι γεμάτη από φρικιαστική βαρβαρότητα, που δίνει χαρά στον Εβραίο χασάπη. Τέσσερις Εβραίοι κρατούν την αγελάδα στο έδαφος, έρχεται ο ραβίνος με ένα μαχαίρι και κόβει το λαιμό της αγελάδας, έτσι ώστε να αιμορραγεί μέχρι θανάτου. Οι Εβραίοι στέκονται εκεί - και γελούν!
Και στο τέλος ο Όττο λέει: «Κούρτ, τώρα σε πιστεύω. Οι Εβραίοι είναι οι πιο κακοί άνθρωποι στον κόσμο.»
Ο Κούρτ απαντά: «Ναι, οι Εβραίοι είναι ένας λαός δολοφόνων. Με την ίδια βαρβαρότητα και την δίψα τους για αίμα με την οποία σκοτώνουν τα ζώα σκοτώνουν και τους ανθρώπους. Έχεις ακούσει ποτέ για τις τελετουργικές δολοφονίες; Σε μια τέτοια εκδήλωση, οι Εβραίοι σκοτώνουν αγόρια και κορίτσια, άνδρες και γυναίκες. Είναι διάβολοι με ανθρώπινη μορφή.» Υπάρχει μια παροιμία που λέει:

Θυμός, ζήλια, μίσος και λύσσα
υπάρχουν στου Εβραίου το αίμα,
ενάντια στον καθένα στον κόσμο,
που δεν ανήκει στους εκλεκτούς.

Σκοτώνει ζώα και ανθρώπους,
η δίψα του για αίμα όρια δεν έχει,
ο κόσμος μπορεί να ανακάμψει μόνο
αν απ’ τον Εβραίο απαλλαγεί για πάντα!

Τι είπε ο Χριστός
για τους Εβραίους

«Όταν βλέπετε ένα σταυρό, τότε να θυμάστε τη φριχτή δολοφονία των Εβραίων στο Γολγοθά...»

Μια αγρότισσα επιστρέφει από τη δουλειά στον αγρό, με τα τρία της παιδιά. Ξαφνικά σταμάτησε στην άκρη του δρόμου, έδειξε το σταυρό και μίλησε στα παιδιά της για την μοχθηρία των Εβραίων. «Κοιτάξτε εκεί παιδιά. Αυτός που κρέμεται στο σταυρό ήταν ένας από τους μεγαλύτερους εχθρούς των Εβραίων όλων των εποχών. Ήξερε όλη την διαφθορά και την μοχθηρία των Εβραίων. Κάποτε έδιωξε τους Εβραίους με ένα μαστίγιο, επειδή έκαμναν τις χρηματικές συναλλαγές τους στην εκκλησία. Τους αποκάλεσε: φονιάδες της ανθρωπότητας από την αρχή της δημιουργίας· διότι από την αρχή της δημιουργίας τους δολοφονούν.

Τους είπε ότι ο πατέρας τους ήταν ο διάβολος! Ξέρετε τι σημαίνει αυτό, παιδιά; Αυτό σημαίνει ότι ο διάβολος μας έστειλε τους Εβραίους. Μπορούν να συμπεριφέρονται σαν κι αυτόν και έτσι διαπράττουν το ένα έγκλημα μετά το άλλο.»

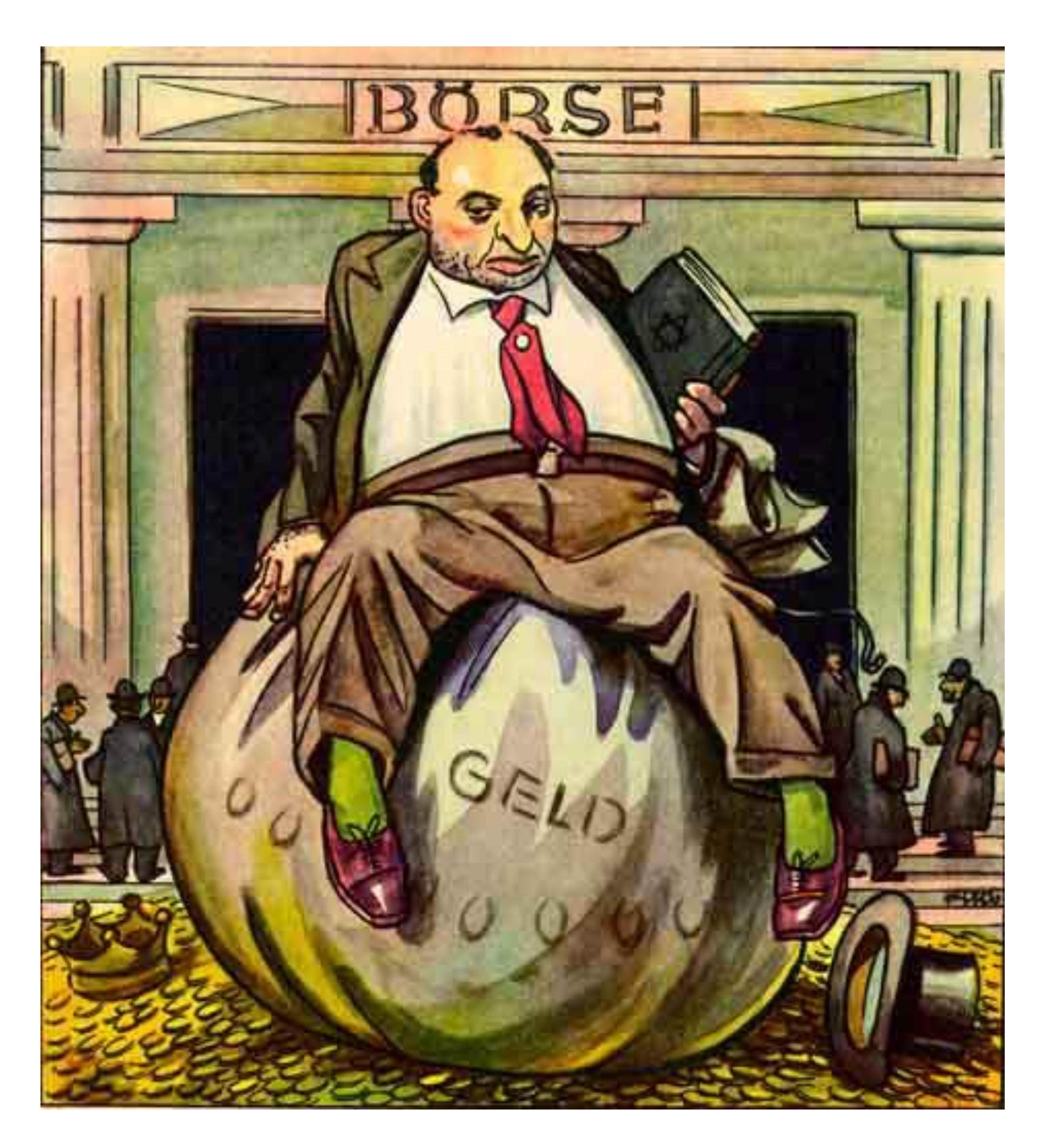
Η μητέρα συνέχισε: «Και επειδή αυτός ο άνθρωπος γνώριζε τους Εβραίους και έλεγε την αλήθεια στον κόσμο, έπρεπε να πεθάνει. Γι' αυτό και οι Εβραίοι τον δολοφόνησαν. Έμπηξαν καρφιά στα χέρια και τα πόδια του, τον κρέμασαν στον σταυρό και τον άφησαν να πεθάνει. Με ένα τέτοιο φρικτό τρόπο, οι Εβραίοι πήραν εκδίκηση. Και με παρόμοιο τρόπο έχουν σκοτώσει και πολλούς άλλους που είχαν το θάρρος να πουν την αλήθεια γι' αυτούς. Γι' αυτό να διδάξετε σε όλα τα παιδιά την ιστορία του ανθρώπου στον σταυρό και τη φοβερή δολοφονία του από τους Εβραίους.

Να τα θυμάστε αυτά πάντα παιδιά. Όταν βλέπετε το σταυρό, να θυμάστε τη φοβερή δολοφονία από τους Εβραίους στο Γολγοθά. Να θυμάστε ότι οι Εβραίοι είναι παιδιά του διαβόλου και φονιάδες της ανθρωπότητας. Να θυμάστε αυτό που λένε: »

Όσο υπάρχει έστω και ένας Εβραίος στη γη,
θα υπάρχουν και οι εχθροί των Εβραίων.
Έδωσαν προειδοποίηση για το εβραϊκό αίμα
και θυσίασαν ακόμα και το δικό τους αίμα,

Έτσι ώστε ο κόσμος να μπορέσει να δει τον διάβολο
και να μην βυθιστεί στη καταστροφή·
έτσι ώστε σύντομα ο κόσμος να’ ναι λεύτερος,
λεύτερος από τις αλυσίδες της εβραϊκής δουλείας.

Τα λεφτά είναι
ο θεός των Εβραίων

«Ο θεός του Εβραίου είναι το χρήμα. Και για να κερδίσει χρήματα, διαπράττει τα μεγαλύτερα εγκλήματα. Δεν ησυχάζει μέχρι να καθίσει σε ένα μεγάλο τσουβάλι από λεφτά, έως ότου γίνει ο βασιλιάς των χρημάτων.»

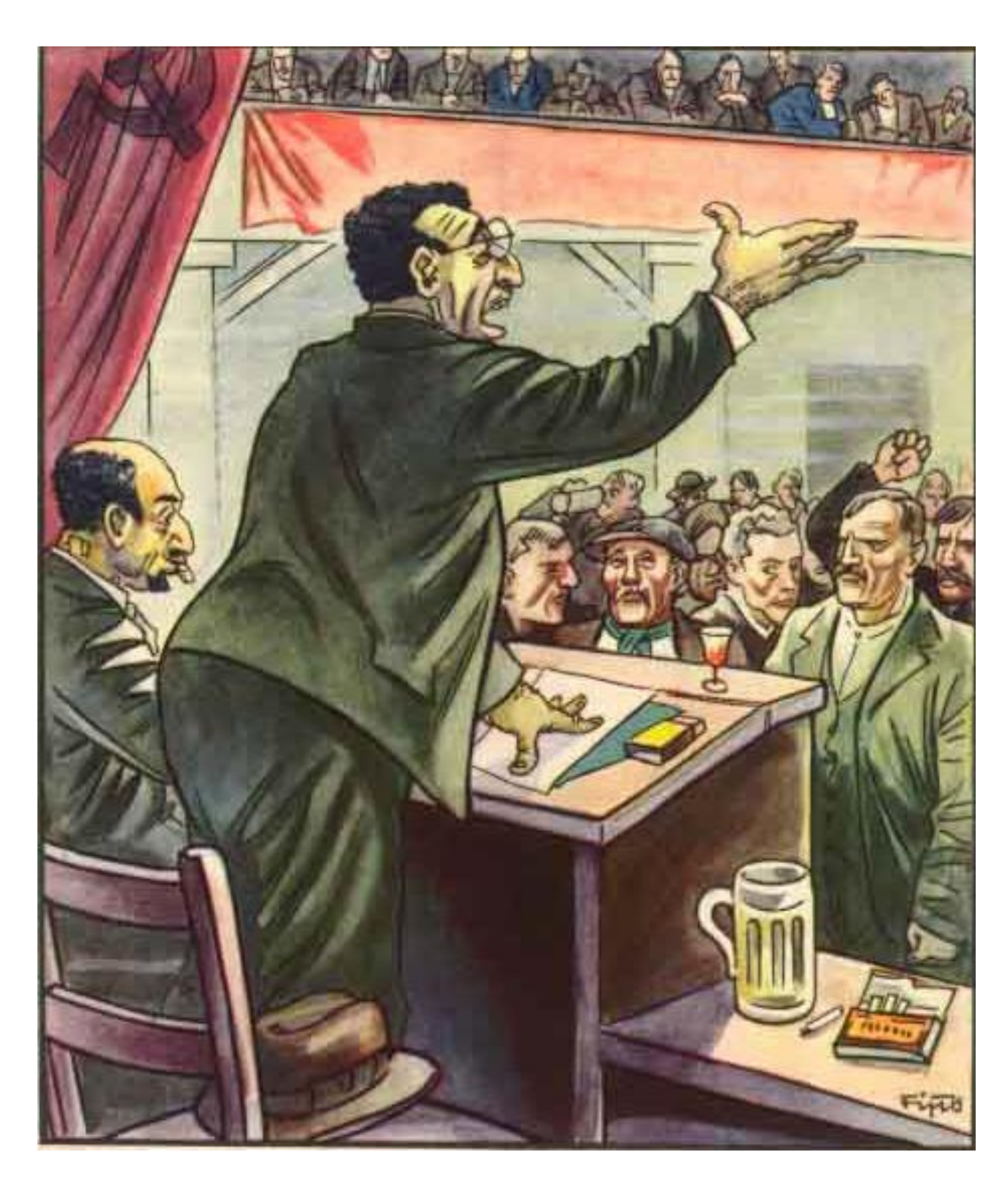
Είναι ήδη απόγευμα όταν η Λίζελοττε, κοιτάζοντας έξω από το παράθυρο, μιλάει στη μητέρα της για τη σκληρή δουλειά του πατέρα της.
Λέει: «Ξέρεις, μητέρα, τι εύχομαι μερικές φορές; Θα ήθελα να ήμουν πλούσια, απίστευτα πλούσια. Τότε θα χρησιμοποιούσα τα χρήματά μου για να κάνω και τους άλλους ανθρώπους ευτυχισμένους. Θα ήθελα να βοηθήσω τους φτωχούς ανθρώπους. Πες μου, μητέρα, πως γίνεται να είναι τόσο πλούσιοι οι Εβραίοι; Ο δάσκαλός μας, μας είπε ότι υπάρχουν χιλιάδες Εβραίοι στον κόσμο που είναι εκατομμυριούχοι, κι όμως οι Εβραίοι δεν δουλεύουν καθόλου, μόνο όσοι δεν είναι Εβραίοι πρέπει να δουλέψουν. Οι Εβραίοι εμπορεύονται! Αλλά δεν μπορεί κανείς να γίνει εκατομμυριούχος μόνο με το εμπόριο χαρτιού, οστών, παλιών ρούχων και επίπλων!»
«Ναι», εξηγεί η μητέρα, «ο Εβραίος δεν έχει συνείδηση, δεν λυπάται, δεν τον ενοχλεί αν έχει εξαπατήσει κάποιον και το άτομο που έχει εξαπατηθεί πρέπει να λιμοκτονήσει. Τα λεφτά είναι το παν γι' αυτούς και δεν τους νοιάζει πώς τα παίρνουν.»
«Μα μητέρα, πώς μπορεί κάποιος να είναι τόσο κακός;», «Παιδί μου, ο Εβραίος δεν είναι ένας άνθρωπος σαν κι εμάς. Ο Εβραίος είναι ο διάβολος. Και ο διάβολος δεν έχει ίχνος τιμής! Ο διάβολος ασχολείται μόνο με την μοχθηρία και το έγκλημα. Δεν διάβασες τη Βίβλο σου, Λίζελοττε; Εκεί λέει ότι ο εβραϊκός θεός είπε κάποτε στους Εβραίους: Πρέπει να καταβροχθίσετε όλους τους άλλους ανθρώπους σε αυτόν τον κόσμο! Ξέρεις τι σημαίνει αυτό; Ότι οι Εβραίοι πρέπει να καταστρέψουν όλους τους λαούς που είναι διαφορετικοί από αυτούς. Θα πρέπει να τους εκμεταλλευτούν μέχρι να πεθάνουν. Αυτό σημαίνει.»
Η Λίζελοττε, προσπαθούσε να καταλάβει.
Η μητέρα συνέχισε: «Ναι, παιδί μου, αυτός είναι ο Εβραίος. Ο θεός των Εβραίων είναι τα λεφτά. Δεν υπάρχει έγκλημα που δεν θα έκανε για να τα πάρει. Δεν ησυχάζει μέχρι να καθίσει σε ένα μεγάλο τσουβάλι από λεφτά. Δεν ησυχάζει μέχρι να γίνει ο βασιλιάς των χρημάτων. Και αυτά τα λεφτά θα τα χρησιμοποιούσε για να μας κάνει όλους σκλάβους και να μας καταστρέψει. Με αυτά τα χρήματα επιδιώκει να κυριαρχήσει σε

ολόκληρο τον κόσμο. Όλα αυτά που περιέχονται σε αυτό το ρητό:»

Ο Εβραίος έχει μόνο μια επιθυμία σ’ αυτόν τον κόσμο
είναι λεφτά, λεφτά, λεφτά, και μόνο τα λεφτά!
Είτε δολοφονία είτε κλοπή γι’ αυτόν είναι το ίδιο,
αρκεί να πετύχει το στόχο του.

Δεν νοιάζεται για τη περιφρόνηση και τη κοροϊδία,
το χρήμα είναι και παραμένει ο θεός του.
Με το χρήμα θέλει να μας σβήσει
και σ’ όλο τον κόσμο να κυβερνήσει.

Πώς έγινε ο εργάτης Χάρτμαν, Εθνικοσοσιαλιστής

Ο Εβραίος φωνάζει: «Δεν δίνουμε δεκάρα για τη Γερμανία...Το κυριότερο είναι ότι τα πράγματα πάνε καλά για εμάς...»

Αυτή η ιστορία λέει για έναν αξιοπρεπή Γερμανό εργάτη, ο οποίος, αφού άκουσε την ομιλία ενός Εβραίου ομιλητή σε μια συγκέντρωση των κομμουνιστών, βρήκε τον δρόμο του στους Εθνικοσοσιαλιστές του κ. Χίτλερ από αηδία γι' αυτήν την εμπειρία.
Η Νεολαία του Χίτλερ ήταν έξω για πεζοπορία. Στο δρόμο τους συνάντησαν τον εργάτη Χάρτμαν και τον κάλεσαν να τους πει μια ιστορία. Χάρτμαν τους λέει πώς, χρόνια νωρίτερα, ήταν άνεργος και πήγε στους κομμουνιστές. Τους περιέγραψε τις συγκεντρώσεις τους και μια μέρα ανακάλυψε ότι οι ηγέτες τους ήταν Εβραίοι.

«Και όταν ένας από τους Εβραίους συνέχισε να μιλάει για τη Ρωσία και συνέχιζε να επαναλαμβάνει ότι εκεί ήταν καλύτερα, σηκώθηκα νευριασμένος και του είπα: "Γιατί μιλάς μόνο για τη Ρωσία; Εμείς είμαστε Γερμανοί εργάτες! Ναι, είμαστε Γερμανοί. Θέλουμε να ακούσουμε και κάτι για τη Γερμανία, όχι για τη Ρωσία!"

Συνέχισε να λέει πώς ο ομιλητής σηκώθηκε αγριεμένος και τελικά φώναξε: "Τι μας νοιάζει για τη Γερμανία; Το μόνο που έχει σημασία είναι ότι είμαστε καλά και ότι περνάμε καλά."

Τώρα ήξερα αρκετά. Εμείς οι εργάτες θα 'πρεπε να γίνουμε προδότες της ίδιας μας της πατρίδας. Θα 'πρεπε να συνεργαστούμε με τους Εβραίους για την τελική καταστροφή της Γερμανίας.

Δεν θα προδώσω τη χώρα μου. Όχι ποτέ!

Γύρισα την πλάτη μου στους Εβραίους και έφυγα από την συγκέντρωση. Τρεις άλλοι ήρθαν μαζί μου. Δεν μπορούσα να κοιμηθώ εκείνο το βράδυ.
Αλλά τότε ήξερα τι να κάνω. Έφυγα από το κομμουνιστικό κόμμα, αργότερα βρήκα τον δρόμο μου στον Αδόλφο Χίτλερ.

Και σας λέω, θα είμαι δίπλα του όσο ζω. Θα θυμάμαι πάντα το τραγούδι που τραγουδούσαμε εμείς οι εργάτες:»

Αν ένας λαός θέλει να ’ναι πανίσχυρος
πρέπει να παραμείνει σταθερά ενωμένος.
Ταραχές, πραξικοπήματα και απεργίες
είναι σίγουρη διάσπαση του λαού.

Αυτό έχει διδαχτεί αρκετά συχνά στον κόσμο
κατά τη διάρκεια των αιώνων.
Η αιώνια ειρήνη θα ’ρθει μόνο
όταν λευτερωθούμε απ’ τους Εβραίους.

Υπάρχουν αξιοπρεπείς Εβραίοι;

«Οι άνθρωποι πάντα λένε ότι εμείς οι Εβραίοι κλέβουμε άλλους ανθρώπους, ότι λέμε ψέματα και εξαπατούμε. Δεν είναι αλήθεια ούτε μια λέξη. Εμείς οι Εβραίοι είμαστε οι πιο αξιοπρεπείς άνθρωποι που υπάρχουν στον κόσμο.»

Τέσσερις Γερμανοί κάθονται και μιλούν σε ένα εστιατόριο. Ο ένας είναι ο Εβραίος Σολομών που θέλει να πει στους άλλους ότι οι Εβραίοι είναι οι πιο αξιοπρεπείς άνθρωποι.
Ο Τσίμερμαν που τους ξέρει καλύτερα, παραθέτει περιπτώσεις εβραίων απατεώνων που έχει συναντήσει. Ο Εβραίος νιώθει άβολα και προσπαθεί να βρει μια διέξοδο από αυτήν την κατάσταση ισχυριζόμενος ότι αυτές οι περιπτώσεις αποτελούν εξαίρεση. Ο αγρότης συμμετέχει στη συνομιλία και υποστηρίζει τον Τσίμερμαν.
Ο Σολομών θυμώνει. Πλήρωσε για την μπύρα και έπρεπε ακόμα να ακούσει κι αυτά τα λόγια απ' αυτούς. Λες πολλές ανοησίες, είπε. Φώναξε: «Αλλά ούτε μια λέξη για τους αξιοπρεπείς Εβραίους. Και υπάρχουν πολλοί αξιοπρεπείς Εβραίοι. Δεν είμαι ένας απ' αυτούς; Δεν ήμουν στρατιώτης στο μέτωπο; Δεν υπερασπίστηκα την πατρίδα; Δεν πλήρωσα για τη μπύρα σας, αναιδή πλάσματα, ηλίθια Γκόι;»

Ακολούθησε σιωπή στο δωμάτιο. Τότε σηκώθηκε ο εργάτης, που δεν είχε πει τίποτα μέχρι τώρα και πέταξε στον Εβραίο ένα νόμισμα. «Αυτό ήταν, Σολομών. Ορίστε τα λεφτά σου. Δεν θέλουμε να πληρώσεις για μας. Αλλά τώρα θα ακούσεις την αλήθεια! Ψεύτη! Ούτε μια σφαίρα δεν άκουσες ποτέ. Ήσουν απαραίτητος και έμεινες στην πατρίδα κερδοσκοπώντας, ύστερα πήγες με τους κόκκινους και φώναζες: "Κάτω η Γερμανία! Ζήτω η παγκόσμια επανάσταση!" Και τώρα εσύ είσαι αξιοπρεπής Εβραίος; Ούτε κατά διάνοια! Δεν υπάρχουν αξιοπρεπείς Εβραίοι.»

Ο Σολομών πήρε το καπέλο του και έτρεξε σαν τον διάβολο έξω από το εστιατόριο. Όλοι γέλασαν. «Τι κρίμα, έφυγε!» λέει ο Τσίμερμαν. «Ήθελα να του ξαναπώ την ακόλουθη φράση:»

Πόσο συχνά ακούμε το απίθανο
το πόσο καλός ήταν ο τάδε Εβραίος.
Πώς έδωσε τα λεφτά του στους φτωχούς
κι ήταν ένας άγγελος στον κόσμο.

Εβραίος, σαν αγγελούδι;
Αυτό μπορεί να ’ναι μόνο παραμύθι!
Ο θυμός κι η ζήλια, το μίσος και η λύσσα
είναι στο αίμα του εβραϊκού λαού.

Χωρίς λύση στο εβραϊκό ζήτημα δεν μπορεί να υπάρξει σωτηρία για την ανθρωπότητα

«Όποιος πολεμά ενάντια στον Εβραίο
παλεύει με τον διάβολο.»
Γιούλιους Στράιχερ

Τα πιτσιρίκια (Pimpfe) της οργάνωσης Νεολαίας του Χίτλερ είναι περήφανα για τις μαύρες στολές τους. «Είμαστε οι αληθινοί άνδρες του Χίτλερ», λένε τα πιτσιρίκια. Για την ακρίβεια οι άνδρες είναι λίγο υπερβολικοί, αλλά έχουν δίκιο για ένα πράγμα: Τα πιτσιρίκια είναι πιστά στον Αρχηγό τους, στη ζωή και στο θάνατο.
Σε αυτήν την ιστορία, τα παιδιά μιλούν μεταξύ τους. Ένα από αυτά περιγράφει μια πορεία των Εθνικοσοσιαλιστών στο Μόναχο πέρυσι στις 9 Νοεμβρίου.
«Ακριβώς δίπλα στον Αρχηγό στεκόταν ο στρατηγός Γκαίρινγκ, ο οποίος στο παρελθόν τραυματίστηκε σοβαρά στο Φέλντερνχαλε. Είδα επίσης τους υπουργούς του Ράιχ Δρ. Γκαίμπελς, Φρικ, Ρουστ και τους αρχηγούς του Ράιχ Ρόζενμπεργκ, Άμαν, Σβάρτς, τον δικό μας Αρχηγό της Νεολαίας του Ράιχ Σίραχ και πολλούς άλλους αγωνιστές. Μπροστά απ’ τον Αρχηγό μεταφερόταν η αιματοβαμμένη σημαία για να τιμήσει τον εορτασμό της 9ης Νοεμβρίου 1923. Και ακόμη πιο μπροστά από την αιματοβαμμένη σημαία βάδιζε ο άνδρας ο οποίος κι αυτός ηγήθηκε της πορείας το 1923: ο Γιούλιους Στράιχερ.»
Ένα άλλο πιτσιρίκι είπε: «Τον ξέρουμε όλοι μας καλά. Είναι εχθρός των Εβραίων. Γι’ αυτό και όλοι οι Εβραίοι τον μισούν.»
«Έχετε δίκιο», λέει ένας άλλος. «Οι Εβραίοι μισούν και βρίζουν όλους εκείνους που τους φοβούνται περισσότερο και τον Στράιχερ τον φοβούνται.»
Ένα άλλο πιτσιρίκι, που μέχρι τώρα ήταν σιωπηλό, εφιστά την προσοχή των άλλων σε μια αφίσα στην οποία αναφέρει: «Ο Γιούλιους Στράιχερ θα μιλήσει στην Αίθουσα του Λαού με θέμα: Οι Εβραίοι είναι η καταστροφή μας.»
«Ας πάμε!» είπε ο Κόνραντ. «Περίμενα τόσο πολύ για να τον ακούσω». Ο Έριχ λέει: «Τον άκουσα μια φορά σε μια συγκέντρωση, πριν από δύο χρόνια».
«Πες μας για αυτόν!» φώναξαν δύο άλλα πιτσιρίκια. Ο Έριχ αφηγείται: «Η συγκέντρωση ήταν κατάμεστη. Χιλιάδες άνθρωποι ήταν εκεί. Πρώτα ο Στράιχερ μίλησε για τα χρόνια του αγώνα και τα μεγάλα επιτεύγματα του Γ' Ράιχ. Ύστερα,

αναφέρθηκε στο εβραϊκό ζήτημα. Αυτά που έλεγε ήταν τόσο ξεκάθαρα και απλά που ακόμα και εμείς οι νέοι μπορούσαμε να καταλάβουμε. Έπαιρνε τα παραδείγματά του πάντα από την ίδια τη ζωή. Κάποτε ήταν πολύ αστείος και έκανε αστεία, που μας έκανε όλους να γελάσουμε. Ξαφνικά, έγινε πολύ σοβαρός και στην αίθουσα επικρατούσε σιωπή, θα μπορούσατε να ακούσετε και μια βελόνα να πέφτει στο πάτωμα. Μίλησε για τους Εβραίους και τα αηδιαστικά εγκλήματά τους. Μίλησε για τον μεγάλο κίνδυνο που σημαίνουν οι Εβραίοι για ολόκληρο τον κόσμο: «Χωρίς τη λύση του εβραϊκού ζητήματος, δεν υπάρχει καμία σωτηρία για την ανθρωπότητα!»
Αυτά είναι που μας είπε, και τα καταλάβαμε όλοι μας. Και όταν στο τέλος φώναξε ΖΗΤΩ Η ΝΙΚΗ! για τον Αρχηγό, υπήρξε μια καταιγίδα ενθουσιασμού για αυτόν. Ο Στράιχερ μίλησε για δύο ώρες. Σε εμάς μας φάνηκαν μόνο λίγα λεπτά.
Ναι, αγαπητοί μου φίλοι! Θα θυμάμαι πάντα αυτήν τη συγκέντρωση και δεν θα ξεχάσω ποτέ τη χορωδία που ακούσαμε στο τέλος της συγκέντρωσης: Από τη Γερμανία που δημιούργησε ο Χίτλερ ακούγεται μια κραυγή σε ολόκληρο τον κόσμο: Απελευθερωθείτε από τα εβραϊκά χέρια και σώστε και το λαό και την πατρίδα.»

Ο κόσμος ξυπνά απ’ του Εβραίου τις αλυσίδες
μόνο η Γερμανία μπορεί να τον σώσει.

Η γερμανική ιδέα και η γερμανική ύπαρξη
θα λευτερώσει μια μέρα ολόκληρο τον κόσμο.

ΖΗΤΩ Η ΝΙΚΗ!